

рище. По-здрѣлата часть на населението досущъ не участвувала и даже не е подкладала вѫстанието. Само младежите са подигнали и то противъ сѫбѣта на по-старите, които не са надѣвали за успѣхъ. Като са извѣстили за приближенietо на Хафузъ-паша камъ Панагюрище, по-многото отъ вѫстаниците отишли на рекогносцировка, а останалите жители уловили ноходящите са въ селението вѫстаници и, като ги запрѣли въ конака, пратили да кажатъ на Хафузъ-паша за своя подвигъ. Разбира са, че тѣ сѫ направили това отъ страхъ отъ отмѣщението на турците и съ надѣжда да заслужатъ расположението имъ, но азъ не вѣрвамъ, че тѣ би предали затворниците си на вѣрна смѣрть въ рѣцете на турците, а испуснали ги би да побѣгнатъ преди престиганието на по-слѣдните. Въ сѣкий случай той фактъ доказва, че повечето жители не сѫ земали участие въ вѫстанието. За това макаръ, че вѫстаниците, като са върнали, и да освободили другарите си; но при появлението на турците не имъ било направено никакво сѫпротивление. Изобщо, при усмиряванието на вѫстаниците на югъ отъ Балкана не е билъ убитъ нито единъ турченъ. Той фактъ ясно доказва сичката лжливостъ на увѣренията, че вѫстанието е било твърдѣ опасно и принудило турците, които нѣмали възможность скоро да повикатъ редовни воиски, да са обрнатъ за помощъ камъ мѣстното турско население. Той фактъ разбива сичките доводи на защитниците на турското правителство и изважда на лице какво незначително и дѣтско опитване за вѫстание е било жестоко, безмилосердно, нелѣпо и безмисленно залято съ кръвта на невините безпомощни жени и дѣца.